BARTŁOMIEJ PONIKIEWSKI

Bartłomiej Ponikiewski: Rocznik 1983. Absolwent Politologii na Uniwersytecie Gdańskim. Student Fotografii na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. W swojej pracy artystycznej i badawczej koncentruje się na kwestii powtarzalności w przyrodzie i architekturze. Prowadzi badania dotyczące rewaloryzacji powojennej architektury.

W 2014 roku przygotował wystawę indywidualną „Via Baltica" w ramach Weekendu Architektury w Info Boksie, w Gdyni. Uczestniczył w następujących wystawach zbiorowych: „Celebration", Kaunas Photo, Kowno (2013), „Prezentacja prac studentów Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu", Photokina Academy, Kolonia (2014), „Gdyński modernizm w dwudziestoleciu międzywojennym", Muzeum Miasta Gdyni, Gdynia (2014), „Prezentacja grupy Kompozyt", Gdańska Galeria Miejska 2, Gdańsk (2015) oraz „Nieskończoność Pomiarów", MONA Inner Spaces, Poznań (2015).

RUNNING TO THE SEA
(tytuł roboczy)

Autor, odnosząc się XVIII wiecznych rozważań na temat krajobrazu, przepracowuje pojęcia wzniosłości oraz malowniczości. Istotnym elementem staje się krajobraz morski. Nie tylko ze względu na zainteresowanie lokalną historią, a co za tym idzie silne konotacje do lat międzywojnia. Jednak być może ważniejszym wątkiem staje się odniesienie do wspomnień z okresu dzieciństwa. To odwołanie do pierwszego doświadczenia, a zarazem kontaktu z krajobrazem morskim. To także uczucie niepokoju w zetknięciu z siłą żywiołu wody, co zostaje wyniesione do rangi rytuału. Stąd próba przemycenia własnego autoportretu, który został wykonany przez urządzenie do technicznej rejestracji obrazów wody. Obraz morza staje się niejednoznaczny, iluzyjny, niczym materia wody.

Autor odwołuje się do współczesnych form wypowiedzi wizualnych. Próbie analizy zostaje poddane różne podejście, w tym praktyki post-reprezentacyjne. Dzięki zabiegowi multiplikowania, stara się stworzyć pozornie rzeczywiste widoki. W zestawie znajdują się prace fotograficzne, cyfrowy kolaż, rejestracja wideo, ale także makieta stanowiąca próbę rekonstrukcji historycznego widoku krajobrazu morskiego.

Praca w trakcie realizacji. Cykl stanowi tegoroczny dyplom licencjacki na katedrze Fotografii na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu.

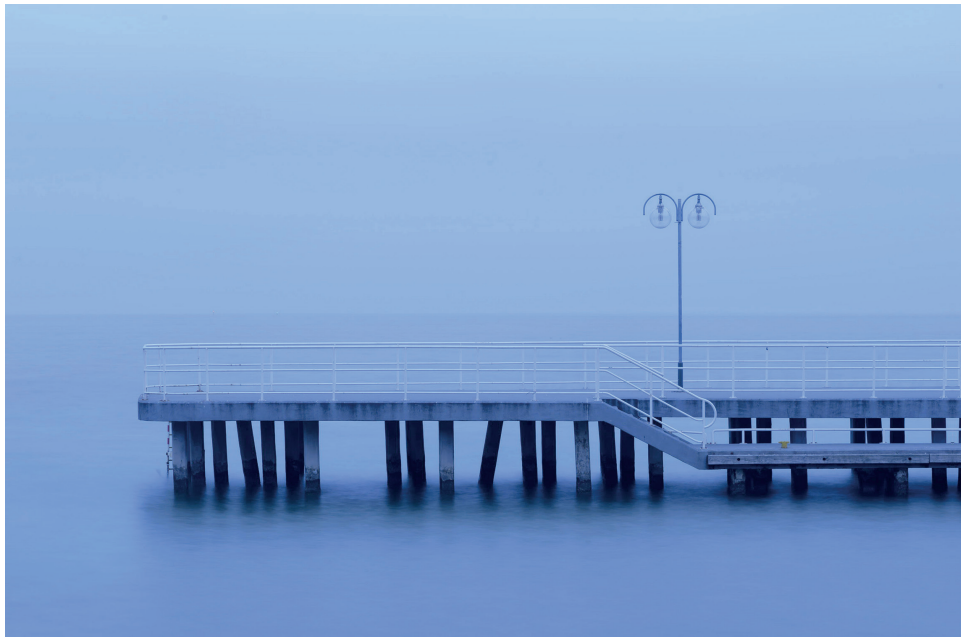
Bartłomiej Ponikiewski (b. 1983) is a graduate of Political Science at the University of Gdańsk; and is currently a student of Photography at the University of Arts in Poznań. In his search he often focuses on the issue of repeatability in nature and architecture. The author conducts research that relate to revaluation of post-war architecture. In 2014 he presented the solo exhibition "Via Baltica" for Architecture Weekend at Info Box in Gdynia. He has participated in the following group exhibitions: "Celebration" (2013), Kaunas Photo, Kowno; "Presentation of students works from University of Arts in Poznań" (2014), Photokina Academy, Kolonia; "The City is Born. Modernism in Gdynia Between the Wars" (2014), Gdynia City Museum, Gdynia; "Presentation of the 'Kompozyt' group" (2015), Gdańsk City Gallery 2, Gdańsk; and "Infinity of Measurements" 2015, 9th Biennale of Photography, MONA Inner Spaces, Poznań.

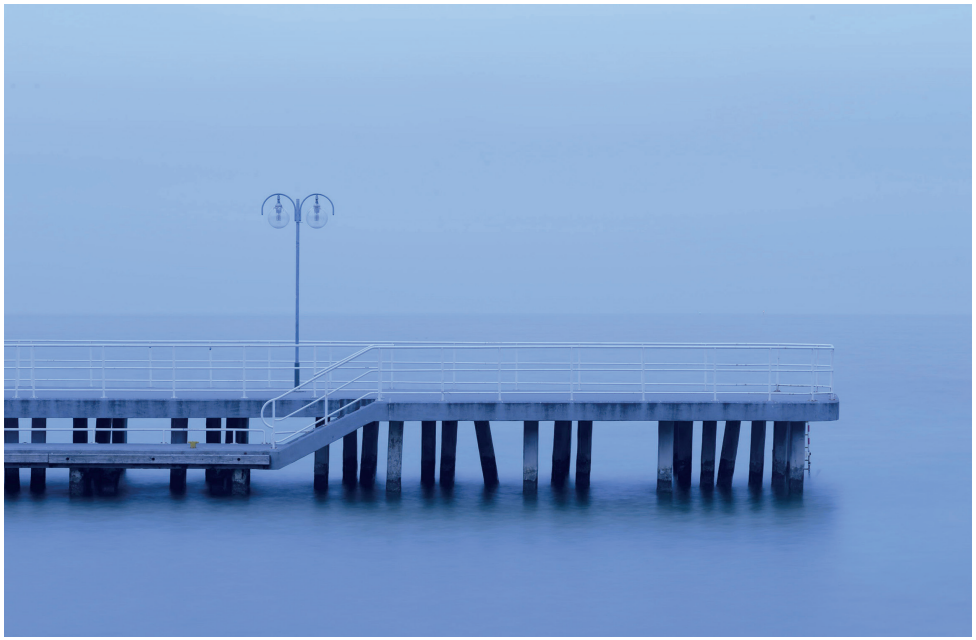
RUNNING TO THE SEA
(working title)

The author referring to the eighteenth century reflections on the landscape, working on the concept of the sublime and picturesque. An important element becomes a sea landscape. Not only because of the author's interest in local history, and strong connotations to the interwar years. But perhaps more important theme is a reference to memories of childhood. This is a reference to the first experience and contact with maritime landscape. It is also a feeling of anxiety with the power element of water, which is elevated to the rank of the ritual. Hence the attempt to smuggle his own self-portrait, which was made by the device to the technical recording images of water. The image of the sea becomes ambiguous, illusionary, like the matter of water.

The author refers to the contemporary forms of visual expression. Sample of the analysis are subjected to different approaches in the practice of post-representational. Using the procedure of multiplication, trying to create a seemingly real views. The set includes photographic works, digital collage, video recording, but also mock-up which is an attempt to reconstruct the historical landscape view of the sea.

Work in progress. The cycle is this year's bachelor's degree at the department of Photography at the University of Arts in Poznań.

JAREK LUSTYCH

Jarek Lustych studiował na warszawskiej ASP, gdzie w 1986 roku uzyskał dyplom na Wydziale Grafiki. Od tego czasu pracuje jako niezależny twórca. Początkowo głównym obszarem jego praktyki był druk wypukły. Badał możliwości i granice jego artystycznego wyrazu, tworzył serie prac, które pokazywane były w kraju i za granicą, także w prezentacjach konkursowych. Indywidualne wystawy ukazywały poszczególne etapy tych doświadczeń – w zmieniających się rozwiązaniach technicznych, formatach oraz w sposobie obrazowania. Po piętnastu latach skupionej pracy graficznej, wyszedł ze swoimi działaniami poza cztery ściany pracowni i wzbogacił swoje prace o dodatkowy wymiar. Zaczął uczestniczyć w międzynarodowych sympozjach site-specific, realizować rzeźby, instalacje oraz organizować uliczne akcje/interwencje. Dwukrotnie otrzymał polskie stypendia ministerialne, ale najbardziej twórczy okazał się pobyt na Majorce finansowany przez Joan Miró & Pilar Juncosa Fundation.

Jarek Lustych is Polish visual artist. He received his MFA degree from Warsaw Academy of Fine Arts; and since then he has been working as a freelance artist. Initially, the main area of his artistic focus was relief printing. Exploring its possibilities and limitations, he has created a series of works that have been shown in Poland and abroad and also in competition presentations. His solo exhibition showed various stages of these experiences – in the changing technical solutions, formats, and in the methods of imaging. After his fifteen-year career in the confined space of printmaking following his basic training printmaking, Lustych decided it was time for some change and enriched his practice with a move to sculptural installation. Since then, he has participated in international site-specific symposiums and artist-in-residency programmes making sculptures, installations and organizing street actions / interventions. Twice he received the Polish ministerial scholarships, but the most creative was his stay in Majorca funded by the Joan Miró & Pilar Juncosa Foundation.

PRÓBY GŁOSU

Według tradycji neoplatońskiej sztuka umożliwia doświadczanie nadrzeczywistości niedostępnej naszym niedoskonałym zmysłom. Bardziej współczesne teorie krytyczne zastępują w tej definicji jedynie nadrzeczywistość stosunkami społecznymi. I tu, i tam sztuka ma unaoczniać niewidzialne. Ta niewidzialność ze swoim posmakiem tajemnicy i odkrycia zawsze była dla mnie najbardziej pociągająca. W swoich dotychczasowych badaniach zajmowałem się często wzgardzanymi i przez swoją codzienność niezauważalnymi elementami naszej codzienności. Srebrząc małe detale architektoniczne, płyty, cegły, ławki, przenosiłem je z obszaru nieistotnego tła w pierwszoplanową rolę celebrytów, dając im upragniony moment sławy.

Obecnie kieruję swoją uwagę na bardziej „naturalny" aspekt naszego środowiska. Stosując zasadę działania harfy eolskiej – instrumentu znanego od starożytności, niebezzasadnie mającego swój renesans w czasach romantyzmu (protoposthumanizm), wywołuję głos będący reprezentacją ukrytej/twórczej/niszczycielskiej mocy pełnej masy płynącej wody, pozwalając odbiorcom dostroić się do melodii rzeki/strumienia.

VOICE TESTS

According to the Neo-Platonic tradition, the art enables us to experience the supra-reality which is inaccessible to our imperfect senses. The contemporary critical theory takes this definition and replaces "supra-reality" with "social relations". In both cases the art is supposed to make the unseen seen. It is this invisibility, with its hints of mystery and discovery, that I have always found the most alluring. In my past investigations I have been concerned with the elements of our everyday life which are scorned or ignored because of their commonplace ordinariness. By silvering small architectural details, plates, bricks and benches, I was moving them from the background to the foreground, emphasizing their value (emotional rather than material) and making them play the role of celebrities.

Currently, my attention is drawn to the more "natural" aspects of our environment. By employing the working principle of the Aeolian harp - an instrument known since antiquity and enjoying a renaissance in the era of Romanticism (proto-Posthumanism) - I evoke the voice representing the hidden, creative/destructive power of the mass of flowing water. The sound achieved in this way can be heard only from the distance of a few meters, but it is loud enough so that its entire timbre can be appreciated. The vibrations of the strings are visible, and the resulting sound

Uzyskiwany dźwięk jest słyszalny z zaledwie paru metrów, wystarczająco zaś głośny, by móc rozpoznać całą jego barwę. Drgania strun można zobaczyć, a przekazywane wibracje stają się słyszalne. Wartko płynący górski strumień brzmi inaczej niż powolna rzeka nizinna i zmiany te następują też sezonowo. Wszystkie te dźwięki, które są w istocie wibracjami, stanowią istotny element środowiska i stale kształtują rozwój bardzo na nie wrażliwego mózgu. *

* „Mózg jest prawdziwie wilgotną, rozciągliwą maszyną perkusyjną", mówi Horowitz. „Desperacko szuka rytmów". Nie tylko rytmu, ale także w sekwencyjności w tonach, które charakteryzują się matematyczną regularnością, bo to ona przykuwa która uwagę mózgu. http://www.npr.org/sections/health-shots/2015/09/10/436342537/how- sound-shaped- the-evolution- of-your-brain

waves are audible. A swift-flowing mountain stream sounds differently than a slow lowland river, and the changes in tonality are affected also by the seasonal changes and weather. All these sounds, which are in fact vibrations, constitute an important element of the environment and continuously shape the development of the human brain, which is more sensitive to them than one may initially assume. *

* „The brain is really a wet, sloppy drum machine," Horowitz says. „It's desperately seeking rhythms." Not only rhythm, but patterns in pitch too, that have a mathematical regularity that captures the brain's attention. http://www.npr.org/sections/health-shots/2015/09/10/436342537/how-sound-shaped-the-evolution-of-your-brain

ELIZA PROSZCZUK-CHMIEL
ŁUKASZ KOWALSKI

Eliza Proszczuk-Chmiel urodziła się 15 października 1980 r. w Białymstoku. Studiowała na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2000-2002), na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2002-2006) oraz na Akademii Sztuk Pięknych Post St. Joost w Den Bosch (Breda, Holandia, 2007-2009). W styczniu 2015 roku otrzymałam stopień Doktora na Wydziale Sztuki Mediów ASP w Warszawie.

W roku 2009 i 2010 przebywała na rezydencji twórczej w B.a.d Foundationoraz Homes Gallery w Rotterdamie. W 2011 roku wraz z Galerią Studio zrealizowała projekt pt. Pasiak w Warszawie. W lutym 2014 r. brała udział w wystawie *Sztuka na Zamku* w Galerii Kordegarda w Warszawie, a w czerwcu z antropolożką Agnieszką Dudrak współtworzyła projekt artystyczno-terapeutyczny w Gruzji, zakończony wystawą *Supra of Her own* w Galerii Nectar w Tibilisi. W grudniu 2014 odbyła się jej wystawa indywidualna pt. *Dziewczyny z Zamku* w CSW Zamek Ujazdowski. Od kwietnia 2014 do kwietnia 2015 współpracowała z Fundacją „Stawek" nad projektem „Parol!". Była jego kuratorką i koordynatorką oraz artystką. W ramach projektu brała udział w dwóch wystawach grupowych : „Widzenia", siedziba Stacja Muranów, Warszawa (luty 2015); Munt Punt, Bruksela (kwiecień 2015). W 2015 roku, wspólnie z Kamilą Szejnoch, stworzyła i przeprowadziła projekt rewitalizacji więziennej poczekalni Areszt Śledczy Warszawa Grochów, według projektu samych skazanych. Od 2011 roku pracuje na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, na Wydziale Sztuki Mediów. Jest asystentką Profesora Sławomira Ratajskiego w Pracowni Koncepcji Artystycznej. W roku 2010 otrzymała Stypendium Twórcze Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a w roku 2015 Stypendium Twórcze ZAiKS.

Łukasz Kowalski. Architekt krajobrazu, fotoamator, majsterkowicz, spacerowicz. Ukończył Wydział Architektury Krajobrazu SGGW w Warszawie i Studium Urbanistyki i Gospodarki Przestrzennej na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Wielokrotnie studiował fotografię. Od 2010 r prowadzi w Warszawie pracownię architektury krajobrazu la.wa. W ramach aktywności zawodowej współtworzył projekty o zróżnicowanej skali i charakterze, zarówno w przestrzeni zurbanizowanej, jak i otwartym krajobrazie. Współautor projektu otoczenia Nowego Teatru w Warszawie, projektu rekultywacji jeziora Zgorzała w Warszawie, projektów osiedli mieszkaniowych w Warszawie, Gdańsku i Londynie, projektów urbanistyczno-krajobrazowych w Wielkiej Brytanii. Eksplorując pogranicza miejskich ekologii, tworzy mobilne i stacjonarne instalacje oraz drobne obiekty i interwencje. Aktywnie angażuje się w lokalne inicjatywy sąsiedzkie, uprawia miejskie ogrodnictwo, współtworzy projekty budżetu partycypacyjnego w swojej dzielnicy, sadzi chwasty, spaceruje.

Eliza Proszczuk-Chmiel was born in 1980 in Bialystok. She studied at the Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art at the Warsaw Academy of Fine Arts (2000-2002); at the Faculty of Painting at the Warsaw Academy of Fine Arts (2002-2006); and at the Post St. Joost Academy of Fine Arts in Den Bosch, Breda, the Netherlands (2007-2009). In January 2015 she was awarded her PhD from the Faculty of Media Arts at the Warsaw Academy of Fine Arts. Since 2011, she has been working at the Warsaw Academy of Fine Arts at the Faculty of Media Arts as an assistant to Professor Sławomir Ratajski at the Artistic Concept Workshop. In 2010 she received the Artistic Scholarship of the Ministry of Culture and National Heritage and in 2015 she was awarded with the Artistic Scholarship of the Polish Society of Authors and Composers.

Between 2009 and 2010 she took part in artist-in-residence programs of the B.a.d Foundation and the Homes Gallery in Rotterdam. In 2011, together with the "Studio" Gallery, she implemented a project entitled "Pasiak" ("Striped carpet") in Warsaw. In 2014 she took part in the exhibition "Sztuka na Zamku" ("Art in the Castle") in the "Kordegarda" Gallery in Warsaw. In the same year she prepared an artistic and therapeutic project in Georgia together with anthropologist Agnieszka Dudrak; and the project concluded with the exhibition "Supra of Her Own" in the "Nectar" Gallery in Tbilisi, Georgia. In December 2014 her solo exhibition "Dziewczyny z Zamku" ("Girls from the Castle") took place at the Ujazdowski Castle Contemporary Art Centre, Warsaw. In 2014 and 2015 she worked with the "Stawek" Foundation on the "Parol!" project, during which she worked as the curator-coordinator and as an artist. She took part in two group exhibitions within the project: "Widzenia" ("Visits") in February 2015, at the seat of Stacja Muranów, Warsaw; and the second in April 2015 in Munt Punt, Brussels. Also in 2015, together with Kamila Szejnoch, she realised a project to renovate a prison waiting room in the Detention Ward Warsaw, Grochów, based on a design made by the prisoners.

Łukasz Kowalski is a landscape architect, photo enthusiast, craftsman and flâneur. He graduated from the Faculty of Landscape Architecture at LScU in Warsaw and Postgraduate Studies in Urbanism and Spatial Design at Warsaw Technical University; and he has studied photography. In 2010 he opened the landscape architecture studio la.wa. in Warsaw. He has created numerous projects of various scales and characters in both urban environment and open landscape; including co-authoring a landscape project for Nowy Teatr in Warsaw; and re-cultivation of Zgorzała Lake in Warsaw. He created landscape designs for many urban developments in Warsaw, London and Gdańsk; and urban landscape strategies for urban districts in the UK. Exploring boundaries of urban ecology, he creates mobile and stationary installations as well as small objects and interventions. He actively engages with local neighbourhood initiatives, practices urban gardening, creates projects for participatory budgeting in his neighbourhood, cultivates weeds and walks.

IM-PLANT

Projekt site specific do przestrzeni miasta Szczecin: nabrzeża Odry na wysokości Dworca Głównego i Wyspy Jaskółczej, w pobliżu mostu Hermanna Scholla.

Co chcemy zrobić ?

Instalację – pływający ogród na wycofanej z użytkowania starej barce rzecznej, łódce lub kajakach. Stworzony na pływającej jednostce ogród wykorzystywałby pojemniki z odzyskanych odpadów, takich jak: metalowe beczki, plastikowe wiadra, odcinki rur PCV.

Jakie rośliny miałyby tworzyć ogród?

Na barce znajdą miejsce rośliny naturalnie występujące w najbliższym otoczeniu, niewymagające stałej pielęgnacji, rodzime gatunki drzew, krzewów i bylin, typowe dla miasta i jego portowej dzielnicy, w tym również okazy obcych zadomowionych introdukowanych, często inwazyjnych gatunków roślin. Bogata mieszanka gatunków odzwierciedlająca miejską bioróżnorodność poprzemysłowych obszarów portowych, jak i procesów ciągłego mieszania kultur, i ubogacania ekosystemów. Rośliny zostaną wykopane na okolicznych nieużytkach, będą to samosiejki małych drzew i krzewów: klonów, głogów, róż, lip, rozmaitych ziół i bylin, chmielu, winobluszczy, traw, sitowia, trzcin, płatów darni, wraz ze zgromadzonymi w glebie uśpionymi, oczekującymi na odpowiedni moment do kiełkowania, nasionami. Będzie to cześć dla zwyczajnej roślinności, która produkując tlen i oczyszczając powietrze, tworzy atmosferę do życia.

Rośliny posadzone na zardzewiałej barce to nietypowy zabieg, symbolizujący kruchą kondycję środowiska całkowicie uzależnionego od kaprysów człowieka. Dryfująca bezwładnie barka przypomina średniowieczny statek głupców. Wypuszczane bez załóg statki pełne bezbronnych, psychicznie chorych, zwanych szaleńcami ludzi, dryfowały po morzach i oceanach w podróży na odległą wyspę. Nigdy nie dopływając do lądu, zamieniały się w statki widma. Według innych wersji spragnione załogi dryfujących statków, podróżnicy, piraci, przestępcy, pijąc słoną wodę popadali w prowadzące do zguby szaleństwo.

W proces powstawania ogrodu zostaną zaangażowani okoliczni mieszkańcy. Zbieranie i sadzanie okazów roślin poprzedzone zostanie historyczno-bota-

IM-PLANT

The project site specific to the city of Szczecin: wharf at the height of the main railway station and Jaskółcza Islands, near the bridge Hermann Scholl.

What we want to do?

Installation - a floating garden withdrawn from the use of an old river barge, boat or kayak. Built on a floating unit would use the garden containers with recycled waste such as metal drums, plastic buckets, sections of PVC pipe.

Which plants would create the garden?

On the barge will place the plants naturally occurring in the immediate vicinity, not requiring constant care, the native species of trees, shrubs and perennials, typical of the city and its harbor area, including specimens of foreign naturalized been introduced, often invasive plant species. The rich mix of species, reflecting the urban biodiversity of former port areas and processes of continuous mixing of cultures and enrichment of ecosystems. The plants will be dug up in the surrounding wasteland, it will be small trees and shrubs: maples, hawthorns, roses, lime, various herbs and perennials, hops, creeper, grasses, rushes, reeds, patches of turf, along with the collected soil dormant waiting for the right time to germination of seeds. This will be part of the ordinary plants, which produce oxygen and purifying the air creates an atmosphere to life.

Plants planted in a rusty barge is an unusual procedure, symbolizing the fragile condition of the environment totally dependent on the whims of man. Drifting helplessly barge resembles a medieval ship of fools. Released without crews of ships full of helpless, mentally, called crazy people drifted on the seas and oceans in a trip to a distant island. Never reached its destination, the land turned into ships spectrum. According to other versions thirsty crew drifting ships, explorers, pirates, criminals, drinking salt water they fell into ruin leading to madness.

In the process of creating the garden they will be involved local residents. Collecting and planting of plant specimens will be preceded by historical and botanical walks in the Jaskółcza Island and connecting the island to the mainland pre-war bridge that survived from the conducted by the Allies in the period 40-44 of numerous raids on the city.

nicznymi spacerami po Jaskółczej Wyspie i łączącym wyspę z lądem przedwojennym moście, ocalałym z przeprowadzonych przez Aliantów w latach 40-44 licznych nalotów na miasto.

Rzeka od zarania dziejów była wiernym sprzymierzeńcem człowieka. Odra zawsze pełniła funkcję najważniejszej wodnej drogi transportowej, a w XIX wieku została przekształcona w nowoczesny szlak żeglugowy, przyczyniając się do rozwoju Szczecina, który stał się nowoczesnym, rzeczno-morskim miastem portowym i ważnym ośrodkiem handlowym.

Szukając lokalizacji, zwróciliśmy uwagę na zaniedbaną i niewykorzystaną przestrzeń Wyspy Jaskółczej, w Internecie znaleźć można projekty rewitalizacji tej przestrzeni, jednak plany przywrócenia znaczenia wyspy wciąż pozostają bardzo odległe i mgliste. Wyspa Jaskółcza, znajdująca się w ścisłym sercu miasta, tuż przy Dworcu Głównym jest wyjątkowo wartościową przestrzenią, o której przyszłości i charakterze warto rozmawiać. Dziki, nieokiełznany i spontaniczny charakter przyrody zaniedbanych przestrzeni portowych oferuje egzotyczne i barwne tło dla codziennego życia. Pływająca, roślinna barka staje się enklawą chroniącą zagrożony, wrażliwy ekosystem przed losem bezwzględnej rewitalizacji. Wejście na barkę będzie możliwe, jednak ograniczone przez twórców, by wstęp do pływającego ogrodu stawał się wyprawą i przygodą.

Szerszego kontekstu projektowi nadaje bliskość wielkich zakładów przemysłowych, m.in.: Zakładów Chemicznych „Police" S.A. produkujących nawozy, tworzywa sztuczne, chemikalia, czy stacja przeładunkowa Baltchem S.A. pompująca ogromne ilości paliw i płynnych chemikaliów. Nawiązując do agresywnego, industrialnego, nieprzyjaznego otoczenia, nasz pomysł wykorzystuje do tworzenia ogrodu odzyskiwane odpady np: zużyta, wycofana z użycia barka, łódka, kajak, beczki metalowe, plastikowe wiadra po farbach, różnej grubości rury PCV itp...

Ponadto nasadzona roślinnością barka będzie nawiązywała do ceglanej architektury przemysłowej miast portowych, tworząc swoistą fabrykę produkującą czyste powietrze, świeżość, zdrowie i piękność. Zielona dryfująca wyspa będzie enklawą dla ptaków, a dla człowieka zjawą odrywającą na ułamek sekundy wzrok od rozświetlonego dotykowego ekranu iPhona. Radość z patrzenia i nawet kontemplacji tajemniczego gąszczu ma szansę znaleźć odzwierciedlenie w trendowaniu hashtagów i tagowaniu instagramów.

Hasłem marketingowym miasta Szczecin jest slogan nawiązujący do naszego projektu brzmiący: „S†SΣ'†-j-in floating garden 2050 project". Realizując społeczno-przyrodniczy projekt, tak silnie osadzony w tradycji historycznej i architektonicznej miasta, pragniemy przybliżyć moment realizacji tej wspaniałej idei Szczecina – miasta pływających ogrodów.

River which is the dawn of a faithful ally człowieka. Odra always served as the most important water transport, and in the nineteenth century it was transformed into a modern shipping lane contributing to the development of Szczecin, which has become a modern river-sea port city and an important commercial center.

Looking for location called attention to neglected and unused space Jaskółcza Islands, on the internet you can find regeneration projects this space, however, plans to restore the importance of the islands are still very distant and vague. Jaskółcza Island, located in the very heart of the city, near the main station is extremely valuable space on the future character and worth talking to. Wild, uncontrollable and spontaneous nature wildlife neglected space port offers exotic and colorful backdrop to everyday life. Floating barge plant becomes an enclave that protects endangered and sensitive ecosystem from the fate absolute revitalization. Entering the barge will be possible, however, limited by the developers to access to the floating garden became the expedition and adventure.

The broader context of the project gives the proximity of large industrial plants, m.in.: Chemical Plant „Police" SA producing fertilizers, plastics, chemicals, or transfer station Baltchem SA pumping huge amounts of liquid fuels and chemicals. Referring to the aggressive, industrial, hostile environment, our idea is used to create the garden of recycled waste such as: worn, decommissioned barge, boat, canoe, barrels, metal, plastic buckets of paint, different thickness of PVC pipe, etc...

Moreover fitted onto vegetation barge will be referred to the brick architecture of the industrial harborn cities, creating a kind of plant that produces clean air, freshness, health and beauty. Green drifting island Marketing slogan of Szczecin is a slogan referring to our project sounding „S † S□ ,† j-in floating garden project in 2050". Implementing socio-Nature project so strongly embedded in the tradition of the historical and architectural city we want to bring the moment of realization of this great idea of Szczecin - the city of floating gardens.

